

BORDTALE VED LUNSJ GITT AV DEN TYSKE FORBUNDSKANSLER,
HAMBURG, 23. NOVEMBER 1978

Herr Bundeskanzler,

Jeg vil først uttrykke min hjertelige takk for innbydelsen til dette besøk i Forbundsrepublikken Tyskland. Jeg vil også uttrykke min hjerteligste takk for den vennlige mottakelse og gjestfrihet som vi har fått.

Jeg er ikke kommet til Hamburg for å løse vanskelige problemer mellom våre to land. Grunnen til dette er at vi ikke har noen slike problemer.

De bilaterale forhold mellom Forbundsrepublikken og Norge er meget gode og stabile. Handelen mellom våre to land

- 2 -

er meget stor, og den vokser stadig. Forbundsrepublikken er blitt Norges tredje viktigste handelspartner.

Selv om det ikke foreligger noen vanskelige problemer i forholdet mellom våre to land, er det likevel verdifullt at vi to som regjeringssjefer kan møtes til åpne direkte og fortrolige samtaler.

Vi står begge overfor internasjonale problemer og oppgaver som berører våre lands velferd, og som er av betydning for den videre utvikling av det internasjonale samfunn. For meg personlig er det også en glede gjennom våre samtaler å kunne utdype vennskapet med Dem herr Bundeskanzler.

Jeg har med stor interesse fulgt Deres og den tyske regjeringens bestrebelser på å bringe verdensøkonomien inn i en sunnere utvikling. Etter min vurdering er dette den mest

krevende oppgave som verdens regjeringer står overfor. Det er et paradoks at vi midt i en verden med umåtelige udekkede materielle behov ikke greier å holde industrilandenes effektive produksjonsapparat under full utnyttning slik at vi kan gi våre arbeidsløse arbeid. Jeg deler Deres håp om at den nye europeiske valutaordning vil være et viktig skritt på veien for å løse verdens reelle økonomiske problemer.

Når det gjelder den andre viktige siden av internasjonale politiske spørsmål, sikkerhets- og avspenningspolitikken, kan jeg/^{bare}konstatere at det ikke er noen betydelige ulikheter i våre synspunkter. Gjennom våre samtaler i dag har vi begge, tror jeg, fått økt innsikt i hverandres spesielle problemer og synspunkter i denne sammenheng.

Jeg satte stor pris på at De foreslo Hamburg som møtested for mitt besøk i Forbundsrepublikken. Dette var ikke

bare fordi Hamburg er Deres hjemby, men fordi vi i Norge føler oss knyttet til Nord-Tyskland og Hamburg. Årsaken til dette er først og fremst vår felles maritime interesser. Skipsfarten er som kjent Norges viktigste eksportindustri. Det er bare 5 byer i verden som årlig har besøk av flere norske skip enn Hamburg.

Andre sider av det økonomiske samarbeid mellom våre to land har også sitt forankringspunkt i Hamburg. Vi kan spore samarbeidet med Hamburg og de andre Hansabyer bakover i minst 600 år. I vår historie ble vikingetiden avløst av det vi ofte kaller Hanseatertiden. Selv om dette innebar at handelen ble dominert av hanseatene, kan vi også konstatere at utvikling og ideer fra den europeiske kultur på denne måten ble kanalisert til vårt land.

Med nye tider kommer ny utvikling. Det er en lang vei fra Hanseatertiden i det fjortende århundre til dagens gassledning fra de norske felter i Nordsjøen til Emden. Mens vi den gang byttet salt mot fisk er vi nå inne i drøftinger om et høyst avansert samarbeid om energi- og industriutvikling.

Jeg foreslår å utbringe en skål for forbundskansler Helmut Schmidt, og for en fortsatt utvikling av samarbeidet og vennskapet mellom våre to land.